

hængig, og da det tillige vil være naturligt ved nye Valg til Bestyrelsen at tage et vist Hensyn til, hvorledes Fagkundskaben til enhver Tid er repræsenteret i det underordnede Embedspersonale, vilde de nuværende Regler lægge et alt for stort Baand paa Ministerens Valgfrihed, i Betragtning af, at Medlemmerne af den heromhandlede Bestyrelse forudsættes at skulle bo paa Landet eller i en mindre By.

Af de her berørte Hensyn har man tillige foreslaaet, at der kan tillægges Medlemmerne et aarligt Honorar. Som Forholdet nu er ved begge Aandssvageanstalterne, er alene Formanden lønnet, og ved de Kellerske Anstalter har han kun Lønning i Egenskab af Forstander og Overlæge. Man maa anse det for rettest, at den Beføjelse, der tilkommer Anstalterne som selvejende Institutioner til at honorere deres Bestyrelser, udtrykkeligt anerkendes ved Loven, ikke blot for Formandens Vedkommende, hvem det største Arbejde i Bestyrelsen paahviler, men ogsaa for de andre Medlemmers, dog saaledes, at Honoraret beror paa Ministerens Bestemmelse. Idet man herved tillige har den tilsvarende Bestemmelse i § 6 om Anstalten Gl. Bakkehus-Ebberødgaard for Øje, har man ønsket at holde Spørgsmaalet om Fastsættelsen af de enkelte Medlemmers Honorarer aabent, saa vidt de nuværende Forhold tillade det, og at give Ministeriet Adgang til at ordne det paa den med Anstalternes Tarv bedst stemmende Maade, i hvilken Henseende maa bemærkes, at det navnlig ved Anstalten i Jylland formentlig kan vanskeligøre Valget af kvalificerede Mænd til Bestyrelsen, naar der ikke kan tilbydes dem et Vederlag for deres Arbejde, ligesom det i al Almindelighed ikke kan ventes, at ulønnede Medlemmer ville lægge deres fulde Kraft i Arbejdet for Anstalterne.

Endvidere er den i Loven af 1895 indeholdte Regel om, at Forstanderen eller Forstanderne efter Bestyrelsens Indstilling skulde ansættes og afskediges af Ministeren, udeladt, for at hele Ordningen af den underordnede Administration fremtidig kan være overladt til Bestyrelsen ligesom ved den anden Aandssvageanstalt. Det er naturligt at lade den nævnte Bestemmelse bortfalde ligesom de andre med den sammenhængende Regler om Forstanderens Stilling, ikke alene for at Ordningen kan blive ensartet ved begge Anstalter, men især fordi en saadan Bestemmelse lægger et uheldigt Baand paa

Administrationen ved at forudsætte, at den daglige Ledelse af Anstalten skal være samlet i en Forstanders Haand, uagtet Erfaringen andetsteds har vist, at det kan være det rigtigste at fordele Ledelsen mellem forskellige Funktionærer, f. Eks. en Læge og en Inspektør. Med Hensyn til den nuværende Forstander Professor Chr. Kellers Stilling vil Ministeriet i den foran berørte Vedtægt tage det behørigte Forbehold om, at Bestyrelsen først efter hans Fratrædelse faar den udvidede Myndighed, som her er Tale om.

Bestemmelserne i § 6 gaa, som det vil ses, ud paa at underkaste Anstalten Gl. Bakkehus-Ebberødgaard de samme Bestyrelsesregler som den jyske Anstalt, dog med den Lempelse, at de nuværende Medlemmer af Bestyrelsen vedblive at fungere paa Livstid efter deres hidtilværende Beskikkelse. Efter Anstaltens Statutter bestaar Bestyrelsen af 5 Medlemmer, som ved Selvvalg supplere sig, dog med Approbation af Ministeriet paa nye Valg. Da Øjemedet med de nye Bestemmelser sker Fyldest ved, at disse træde i Kraft ved nye Valg til Bestyrelsen, er det kun en naturlig Hensyntagen til de bestaaende Forhold, at man indtil videre lader Bestyrelsen være uforandret. For saa vidt det fremtidige Antal af Medlemmer er fastsat til 3 ligesom ved Anstalten i Brejning, er man gaaet ud fra, at en faatallig Bestyrelse i Reglen vil kunne arbejde med større Lethed end en talrigere, og at der ikke er Grund til saa Henseende at have forskellige Regler for de to Stiftelser.

I Forslagets § 7 er optaget de samme Regler om Anstalternes Regnskaber og deres Revision, som findes i Loven af 1895 § 2, uden andre reelle Ændringer end, at Paalæget om at tilstille Statsrevisionen selve Regnskaberne sammen med den kritiske Revisors Beretning, hvilket Paalæg som en ganske upraktisk Regel aldrig er blevet overholdt, er bortfaldet, og at man ligeledes af praktiske Hensyn har udeladt Bestemmelserne om Kvartaloversigter og om en vis Frist for Aarsregnskabet's Afgivelse, hvilke Bestemmelser man i Betragtning af den øvrige Kontrol maa anse det for overflødig at fastsætte ved Lov. Det er nærmest kun en formel Forandring, at de nuværende Bestemmelser om Beløbet af Vederlaget til Ministeriets Revisor og til Statsrevisorerne samt om Fordelingen af denne Udgift mellem Anstalterne ere afløste af en almindelig Udtalelse om Beløbenes Opførelse paa rette Sted i Finansloven. Man har herved udelukkende haft for Øje,